

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCA 11.
Telefon száma 788.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
szerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon-száma 706.
HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEKET FELVEZETŐHIVATAL

Mai számunk főbb közleményei:
Vézerókk: Az igazság.
Groedel-kérdés.
A választói jog.

Az igazság.

Ha minden elpusztulna erről a világról, amit emberi kéz évezredek óta megteremtett, összehalmozott; ha eltörölnék a föld szinéről az összes intézményeket, amikhez az emberiség annyi generáción át hozzászokott és nem maradna meg egyéb, mint az ember és a nagy természet; akkor is megmaradna az igazság, a mi a teremtett mindenséget összetartja.

Mert a természet maga az örök igazság; a felfoghatatlan világrend, a napok milliói a mérhetlen világűrben, ezek céltudatos, pillanatokra kiszámított, csalhatatlan, egyöntetű mozgása: a megdönthetetlen igazság kuforrása.

Ahol ok és okozat van, ott azonnal megszületik az igazság, cselekedet és következménye nyomán ott halad az igazság, mely mindenáron érvényesülni akar.

A nagy természet minden mozzanata, a nap feljöttétől, a kis patak csobogását, ennek a partján nyúló apró neveltségek alig látható porzójaig a méhükben rejtek az az örök igazságot, amit megismeríteni soha sem lehet.

Az igazságnak nem a bűn a szülőanya, mert az első bűn még nem volt elkövetve, mikor az igazság már beláthatatlan idők óta összetartotta az elképzelhetetlen, nagy mindenséget.

Már csak azért is előbb kellett lenni igazságnak, mert a bűn, az igazság ellen való vétés.

Az állat sohasem követ el bűnt; mert az ő ténykedése ösztön; az ösztön pedig a természet, az igazság folyománya. Az elemét kereső ragadozó által és az áldozata, vagy a hangyatojást és férgetpusztító ekekes-

fülemüle életmódja között hiába keressük a büntényt, mert itt csak a nagy természet által előírt igazságot; a kötelességteljesítést találjuk; ami hivatva van a teremtett lények céltudatos, nagy egységűlétét fenntartani. Az ember azért vét az igazság ellen, azért követi el a bűnt, mert ösztön helyett szabad akaratát áldozta vagy sújtotta az adomány-kiosztó természet, hogy megkülönböztesse minden más teremtett lénytől.

Aki ezzel a szabad akaratával nem tud, nem akar élni, vagy visszael az az igazságot követ el, mert vét az igazság ellen. A bűn a büntetést provokálja; vagyis a megsértett igazság vissza akar helyezkedni.

Mikor a legelső ember rosszul használva fel szabad akaratát, megbottlott és elbukott: bünt követelt el saját maga ellen, mely bünt nyomán követelt a büntetés és bünhődés is, a megölt test elmaradhatlan fájdalma.

Amint a nagy természet is csak az örök igazság tarthatja össze, úgy az emberi társadalom fönnmaradását is csak az igazság ereje biztosíthatja.

Az ember szabad akaratának miként való megnyilvánulását magának az emberiségnek érdekében, bizonyos korlátokkal szabályozva, maga a társadalom.

A népek és nemzetek saját fennmaradásuk érdekében hozzájuk ezeket a korlátokat, amiket törvényeknek neveznek; és kijelölnek erre képesített embereket, akik ezeket a törvényeket alkalmazzák és őrködnek afelett, hogy a szabad akaratával rosszul, vagy visszaélő ember ezeket a korlátokat át ne léphesse, vagy ha átlépte, azok mögé ismét visszaszorítsák: hogy az igazság uralkodjon a társadalom felett ésorlát ne szenvedjen.

Minden országnak megvan a saját törvényeit alkalmazó, képesített bírói kara.

Nagyon könnyen érthető, hogy az államrendnek, a társadalmi életnek legfontosabb, legdöntőbb intézménye az igazságszolgáltatás.

Az igazságszolgáltatás feladata a legfontosabb feladat, a mit ember egyáltalában végezhet. A jó igazságszolgáltatás, a természet igazságainak kopírozása s azért van az, hogy a

magasztos hivatása színvonalán álló bíró előtt a társadalom minden csaf-rangja lehull; lehull a rang, a nem, az állás, lehullnak az ő saját egyéni foglalkozásai, érdekei és abban a percében, a mikor ítéletet mond, nem marad belőle semmi — csak a bíró és az, aki előtte áll, aki fölött ítélt, abból sem maradt meg semmi — csak az ember!

Az igazságszolgáltatás csak akkor tudhat erre a fokra magasztosulni, ha szabad és független, ha állandó és változhatatlan.

A függetlenség legszűkebb fogalmának a bíró hivatásánál kellene kidomborodni. Minél függetlenebb, szabadabb a bírói intézmény, annál biztosabb az igazság uralkodása.

Ehelyett a legszűkebb függetlenség helyett azonban ma annak éppen ellenkezőjét tapasztaljuk.

A nyugati kultúra, sok más egyéb rosszal, a beamer-rendszerrel is meghonosította nálunk és bevitte a szabad, független bírói karba is, a czim- és rangfokozatokkal járó többszörös függő viszonyt. Bizonyos »kondukt-lista«-rendszer honosítottak át a közös hadseregtől. Az al-bíróval ezáltal függő viszonyba jött a bíróval. A törvényeséki elnök már kis Isten — ha olyan a természete — az ő területén; a tábla-elnök, ha lehet, még ennél is több. Ők szerkesztik a minősítéseket, a kondukt-listákat.

A miniszterek korlátlan urai az egész bírói karnak, talán még nagyobb mértékben, mint a gazda a cselédjének.

De hogy is lehet az másként, mikor az öt-hat évig szolgáló al-bíróból hamarabb csúszhat bíróvá, ha akar, mint abból, aki tíz-tizenkét év óta szolgál. És ez száz százalék különbség; ami végtelen sok egy negyvenéves korát meghaladott, súlyos fizetéssel és 5-6 gyerekkel bíró al-bíróval!

Míg az ország bírói elnöki és miniszteri kegyektől függnek; míg a kezdő al-bíró nem olyan független, mint a Kuria elnöke, vagy maga a miniszter: addig tökéletes igazságszolgáltatása nem lehet az országnak.

Más rendszert kell kitalálni, ami feltétlen biztosítsa a bíró anyagi és erkölcsi függetlenségét; mert ezt az

emberi társadalom összességének érdeke így kívánja.

Meg kell találni azt a rendszert, különben nálunk, ahol olyan feladata van sokszor a bíróságnak, ami más országban, ahol nemzeti az uralomnak minden tényezője, elő sem fordulhat.

Ki kell a magyar bírói kar minden függő viszonyából emelni; mert ez a függő viszony az igazság ügyének megálázása; fölé kell emelni minden más intézménynek; nem a bírói kar miatt, hanem a magyar nemzet életérdekei miatt!

Budapest, szeptember 11.

A Groedel-kérdés. Az erdélyi erdő eladásának ügye mind mélyebb és mélyebb piszoktengerre kavart föl s ma már olyan mérvű botránnyá kezd fajulni, hogy itt az ideje annak, hogy a kormány is komolyan foglalkozzék vele. Mi nem tudjuk, mert nem ismerjük az ügy részleteit, hogy Groedel csakugyan bűnös-e, vagy pedig tényleg csak egy zsarolási kísérlet áldozatának szánták őket, éppen ezért nem mondunk e pillanatban véleményt a kérdésről. De köveletjük, hogy ez a kérdés végre tisztázzassék. Akkor, mikor egy többszörösen milliósom céget, amelynek tagjai egy évvel ezelőtt a közügyek körül szerzett érdemeik jutalmul »barosigot« kaptak s a mikor már hónapok óta nap-nap után a sajtó egy része a székesfehérvári közgyűlésével, a kinevezésével, a községek koldusbotra juttatásával, csalással és hasonló bűnökkel vádol s a mikor ebbe az ügybe mind több és mind nevesebb emberek, sőt magas állami funkciókat végző emberek is egymás után kevertek bele és mégis semmi sem történik arra Groedel részéről, hogy a vádakodók megbüntetésnek, s a kormány részéről, hogy a valódi bűnösök kiderítésének, követelmény kell hogy ez az ügy minden részletében tisztázzassék. Nem tudjuk, kinek áll érdekében és igaz-e, amikor a volt kormány egyes tagjait azzal vádolják meg, hogy ségedeztet nyújtottak Groedelnek arra, hogy egy egész országrészt tönkrejuttassanak, s a jelenlegi kormány egyik-másik tagját is belekeverni ebbe a dologba, de ezt az ügyet többet a napirendről addig levenni nem szabad, míg minden részlete világossá nem derül. Ma nagyon jó és nagyon megbízható forrásból hallottuk, hogy ez az egész kérdés a képviselőházban is szóba fog kerülni s

mindjárt az első ülések egyikén egy parlamentári vizsgálóbizottság kiküldését fogják kérni. Ez helyes és okos eszmeinek tartjuk. Mert nem szabad megengedni és el-tűrni, hogy ilyen botránnyos ügy hónapokon keresztül foglalkoztassa a sajtót, hogy mindig több és mindig előkelőbb nevű emberek vádoltassanak, a nélkül, hogy ezek érdemeinek tartanak meg csak komolyan védekezni is. A székesfehérvári gazdasági megmen-tése benn van már a negyedik kormány programjában. De azt hisszük, ennek a kérdésnek tisztázása, a bűnösök ártalmának leszántása mindennél előbbre való a szé-kely nép érdekében. Mert az ugnevezett »Groedel-kérdés«, ha a vádak igazak, szá-zadokra telte tönkre a székesfehérvárat s az ország tudni akarja, hogy ezért kik fe-lelősek.

A választói jog.

Bizonyos politikai körökben előszeretettel írtatják, hogy mi történik a választói reformra vonatkozó törvényjavaslattal. A kormány több ízben megmondotta, hogy a törvénytervezeten serényen dolgoznak és mielőtt befejezik az összehordott anyag feldolgozását, a törvényjavaslat a Ház elé kerül. A választói jogról szóló reform oly nagyméretű, oly hatalmas, annyira a nemzet huszába vágo munka, hogy azt nem lehet egy-kettőre nyelvélni. Minden jóhiszemű ember megértette ezt a világos, tiszta beszédet. A jóhiszeműek: igen, de a rosszhiszeműek: nem.

Egynehány budapesti lap s ezek nyomán becsi és külföldi újságok is néhány nap óta azt állítják — írja a bécsi Zeit — hogy a magyar koalíció reakcionárius csoportjai le akarják szorítani az általános választói jogot. Itt is, ott is a néppártot és az alkotmánypártot gyanúsítják azzal, hogy alkalmunkat teveznek a választóreform ellen. Csodálatos, hogy azok, akik ilyen kérdésekről a külföldet informálják, nem tudják, hogy a klenkalis néppárt az általános választói jogot már megalapításakor programjába vette, minthogy más államokban is más tekintetben gyakran maradt pártok — Ausztriában a keresztény szocialisták esete is ezt bizonyítja — az általános választójogot lépnek sorompóba.

Az alkotmánypártiak, különösen pedig vezérének, gróf Andrassy Gyulának mindenesetre voltak aggodalmi az általános választójog ellen, melyeket azonban ő az-al a nyíltsággal és őszinteséggel, mely ezt az állampártit jellemzi, soha sem titkolt s nem szepített. Azonok a koalíció vezérei a Wekerle-kabinet megalakulása előtt résztvettek, gróf Andrassy kijelentése a választói jog reformjára vonatkozó programját, mely általános tetszést nyert.

Kevesebb ismeretes az a körülmény, hogy Wekerle Sándor akkor felkérte gróf Andrassy Gyulát a miniszterelnökség átvételére, mely esetben Wekerle hajlandó lett

Az Egyetértés tarcaja.

Mégis katona volt.

— Az Egyetértés eredeti tarcaja. —
Írta: Simon Vilmos.

Mikor Ákosfalvy főhadnagy ezredsegéd-tiszt az ő könyved modorával bejelentette Baniaczay Bogdán ezredesnek, hogy Batonyay Béla hadnagy jeleníti át a parancsnok-hőszilten ugrott fel és prészkönni kezdett, mint egy kímustrált esatamén valamely erőteljes galopp után.

— Főhadnagy ur! — ordította aztán oly hangon, mintha ezredét akarná tübbe vezényelni — ez mégis csak hallatlan. Ez a tentapazarló ide mert jönni ehhez az ezredhez, melynek Baniaczay Bogdán az ezredese. No de majd elbáncok én azzal az urral.

Baniaczay ezredes azonban nagyon esalódott, amikor azt hitte, hogy az ő mororra tekintetével halálra tudja ijeszteni Batonyay hadnagyot. A fiatal tiszt kiálta a tüzpróbát, anélkül, hogy akárcsak szempillája is meg-rezdült volna. Ez azonban csak fokozta az ezredes ingerültségét. Hogyan, ez a halvány arcú katona azzal az álmódzó szemmel ellent mer állani az ő oly nagyon bevált vizsgálatintézetnek?

— Hadnagy ur — kezdte aztán vész-tőző hangon — nem tudna nekem meg-magyarazni, hogy miért helyeztette magát éppen ehhez az ezredhez?

Összeráncolt homlokát kérdőleg nézett az ezredes e szavak után a hadnagra.

Batonyay hadnagy felelti volna, de még mielőtt szóhoz juthatott volna, elbete vágott az ezredes:

— Ön nagyon jól tudja, hogy nekem katonákra, kemény szívű férfiakra van szükségem és nem holmi versfajzókra. Ön lehet kiváló író, minthogy az is, de nem katona. Ön azon emberek közé tartozik kik, hogy is mondjam, mindig sirnak va-

lamin. Megsiratják a tél elmúltát, a hó-olvadást és ugyanakkor keserű könyeket ontanak, mert a hegyek oly szépen kizöld-dünek. Én egyáltalán nem tudom megérteni, hogy mi van azon sírnival. Hiszen annál mi sem természetesebb, minthogy hóolvadás után kizöldül a fa.

— Bocsnat ezredes ur... — Ejj, papírlap hadnagy ur — mérgeledtél tovább az ezredes, ki ha egyszer beszélni kezdett, senkit sem hagyott szóhoz jutni. — Én nem bocsnatok meg semmit, legkevésbé azonban azt, ha katona és hozzá huszár letere előbbrevalónak tartja az ilyen ostoba irka-firkákat a diesőseget osztogató hadipályánál.

E barátságos fogadtatás után Batonyay Béla hadnagy nem a legjobb kedvel-tározott az ezredirodából. Tulézkényen kedélye rendkívül szenvedett a történetek alatt. Milyen mélynek képzelte ő a hazalérést. Lelke szinte ujjongott, amikor megkapta az athelyezési parancsot. A legboldogabb napja volt az, amelyen becsut mozdott annak a nyomorúságos kis galicziar falunak, ahol legkeservebb négy esztendőjét töltötte. És most itt hon van. Maga előtt látja megint a végtelen ródot, a nagy magyar Alföldet, melyre mindig szeretettel gondolt életének oly sok borongós óráiban. Baniaczay ezredes kíméletlen szavai azonban megzavarták a viszonzlatás deris perzeit és csak azért, mert dalba és prózába öntötte a győző fájdalmat — a honvágyát, mely mint egy ragályos kór, lopva, orvul-tanad meg minden magyar embert, kit a sors elszakított hazájától.

E gondolatokkal elfoglalva esatangolt ezáltal a városka utcáin, mikor egy deris esemény megrakasztotta útját. Egy fehergyapjas kis öb, akkora, mint egy ember ökle, dühös ugatással rontott a hadnagra, aki akaratlanul elmosolyodott pá-rányi ellenségének támadásán. E pillanatban egy csendő női hang szólalt meg Batonyay mögött.

— Puffi! Puffi!

— Puffi! Puffi! És Puffi, a világ legengedelmesebb öble, erre rögtön abbanhagyta az ugatást és néhány azzsal urnője mellett termett.

Batonyay, ki akaratlanul is visszafordult, egy nyulank termett szép leányt látott maga előtt. Különösen a szemé tünt fel a fiatal tisztnek. Határozottan kév volt, de mégsem a mindennapi kétség, hanem valamely különös vegyülete a színek, melyet ha az ember soká néz, a zöldesbe vag at. De bármily színi volt is, az bizonyos, hogy azok közül való volt, amelyek vihart kelte- nek ott, ahová néznek, meg akkor is, ha bocsnatolt latszanak kéri Puffi neveltsége miatt.

A közbejött találkozás után Batonyay gondolatai más irányt vettek. Egy bajos arc, két szép szem elegendő volt ahhoz, hogy ismét szőz szinben lássa a világot.

— Ot nyom laktója volt már a városának, de a Puffi esete folyton a fejében kavargott. Akaratlanul is mindig abban az utcában sétált, de sem a dühös Puffit, sem urnőjét nem látta többé.

A hetedik napon aztán nagy ünnepeyre készült a huszár-ezred. Akkor tartották ugyanis meg a szokásos löversenyeket, a mely alkalommal összegyűlt a város apra-nagyja. Batonyay egyik bajtársa kísé-rettében érkezett a versenyterre és élőkén vitaták egyik-másik lö esélyét. Az első, a kit a hölgyek csoportjában meglátott, Puffi urnője volt.

— Ki az a szép hölgy ott a korlát mel-lett — kérdezte kíváncsan bajtársát. — A barnát gondolt, ugy-e bár? — Nem, a magas szőket. — Te szerencsétlen — fordult Bato-nyayhoz bajtárs — hét napja vagy már itt és nem ismered az ezredes leányát?

Batonyay érezte, hogy a föld kezd vele forogni. Ez a nem várt felelet vilámsapá- ként hatott rá.

— Nem voltak ottthon — felelt aztán — amikor tisztogtetem náluk. — És hogy bajtársa felindulását észre ne vegye, elővette messzelátóját és nézni kezdte az elővezetett lovakot oly figyelem- mel, mintha a világon semmi más nem ér-

dékelt. Valójában pedig a legszelelenebb dolgok kavargtak a fejében, a melyeknek központja az ezredes leánya volt. Szinte felkelteti szeretett volna dühében, hogy gondolatai folyvást ott vannak annál a leánynál, kinek bizonyára ep oly kicsinyes véleménye van róla, mint apának.

Egyzer aztan valaki megerintette vállát a bajtársra volt.

— Baniaczay Erzi, kegyvesztés büntetése mellett megparancsolta, hogy rögtön rap- portra vezessék eleje — mondta és karon- lozta Batonyayt és vitte magával.

Midőn Batonyay mély meghajlással be- mutatkozott parancsnoka leányának, ez jó- kedvűen kiáltott fel: — Oh, hiszen mi már ismerjük egymást hadnagy ur, az én kis Puffim révén.

— Habar — tette hozzá lekötöző mo- solylyal — mint irő már régen ösmerem és mondhatom, hogy nagy érdeklődéssel vártuk mindnyájan.

Az utolsó mondatnál Batonyay arczán alig észrevehető gyujos mosoly jelent meg. — Ön most ezért mosolyog — folytatta a leány, ki rögtön kitalálta a hadnagy mo- solyának okát, — mert szavaimat megca- folja ez a körülmény, hogy parancsnoka ep- pen az ellenkezőjét mondta, mikor körülbe- érkezett. Igazam van? — Igen; erre gondoltam felelte őszintén Batonyay.

hagyon mondta, hogy Batonyay egy pillan- talatt elfelejtette azt a sok keserűséget, melyet neki Baniaczay ezredes már eddig is okozott.

Ha Batonyaynak ezután nem is igen volt alkalma az ezredes leányát gyakran látni, mégis egyik-másik családnál találkoztak neha. Egy ilyen alkalommal a leány szem- rehányó hangon mondta a hadnagnak: — Ön, ugyilatom, akarva kerül társasá- gunkat.

Batonyay felelet helyett esodálkozva né- zett a leányra, ki meg ily hangon nem be- szelt hozzá. — Én tudom — folytatta aztán a leány — hogy apám sok keserűséget okoz ön- nek, talán gyűlöli is őt ezért és lehet, hogy a gyűlöletet családjára is átszarnasztja.

Ez utóbbi mondatot oly fájdalomtelten mondotta a leány, hogy Batonyay szinte magánkivül felelt: — Hogyan mondhatja ezt. Én gyűlöljem őt, én, aki... Batonyay hangja itt megakadt, mert maga is megijedt attól, amit mondani akart.

— Nem gyűlöljöm — folytatta aztán sokkal nyugodtabb hangon — és ha kerü- löm őt — miért tagadjam — annak sok- kal mélyebbreható okai vannak.

— Es szabad tudnom ezeket a mélyebb- reható okokat — kérdezte merészen a leány és szemé esodás tübbe kezdett égni. — Ha kívánja, megmondom. Kerülöm, mert... E pillanatban a ház urnője lépett hozzá- juk és karofogta a leányt, hogy egy un- jann jött barátjának bemutatására. Napok múltak el míg Batonyay elmond- hatta a leányt a fálbeszakadt mondat folytatását. Baniaczay Erzi nyugodtan hall- gatta végig a hadnagy vallomását, legfel- jebb szemében villant fel néha az a fény, mely telezni szokta a lélek felindulását. — Ön tehát azt hiszi — felelt aztán — hogy apám befolyást tud gyakorolni az én érzelmeimre. Ha ezt hiszi, akkor nagyon esalódik, az en utjaimat magam szabó,

515.50, magyar jelzáloghitelbank II. kib. 523.50-524.00, osztrák-magyar államvasút 674.00-674.50...

Utóközse. Az utóközse üzletlelencé folyt le. Költötték: Osztrák hitelrészvény 663.00-669.25...

3 óra 30 perces közérdekű: Osztrák hitelrészvény 669.25-669.50, magyar hitelbank 808.50-809.00...

BÉCSI GABONATÖZSDE. Bécs, szept. 11. (Saját tudósítástól) Jegyzetelt búza: tiszta 7.90-8.10 korona...

BÉCSI ÉRTEKTÖZSDE. Bécs, szept. 11. (Az Egyetértés távirat) Az alacsony külföldi jegyzések...

ÚZLETI TUDÓSÍTÁSOK. Sörtékonsumvásar. Budapest, szept. 11. (Hiv. Tud.) Tegnapról ma...

Sertéskereskedelmi-csarnok. Budapest-Köbányán. Köbánya, szept. 11. Hírtől sertésárak: 1 Magyar csarnok...

Bécs, szept. 11. (Magyar értekek távirat) 4 százalékos aranyjárdék 112.45, Tisza és szék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05, 4.2 százalékos ezüstjárdék...

212.10 4.2%, ezüstjárdék — 4%, magyar aranyjárdék 99.00...

Frankfurt (Zárlat) szept. 11. 4.2%, papírjárdék — 4%, osztrák aranyjárdék 99.00...

Páris, szept. 11. (Zárlat) Osztr. aranyjárdék 102.75, francia járdék 97.20...

Hamburg (Zárlat) szept. 11. 4.2%, ezüstjárdék 100.00, 4.3%, sorsjegy 108.00...

London, szept. 11. Angol consol r. 86.25

Borszáró, szept. 11. Bors árak: 17.00, sárga bors árak 17.00...

KULFOLDI ARUTÖZSDEK. Budapest, szept. 11. (Hivatalos tudósítás) A mai vásárra...

Sertésárak. Budapest, szept. 11. Hírtől sertésárak: 1 Magyar csarnok...

Bécs, szept. 11. (Magyar értekek távirat) 4 százalékos aranyjárdék 112.45...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Bécs, szept. 11. (Osztrák értekek távirat) 4.3 százalékos papírrészek 99.05...

Tojás: Bácskai 79-81 K, erdőyi apróbb árú 78-80 K...

Feljelölt szerkesztő: FURJESZ LAJOS. Kiadótulajdonos: Magyar Újságkiadó Részvénytársaság.

SZÍNHÁZAK és MULATSÁGOK. Szerda, szeptember 12. MAGYAR SZÍNHÁZ

Ex-Lex. Látványos magyar revü 7 képben. Mrs. Leandauer, Jozsef, Mary-Ann.

FŐVÁROSINÁRISZÍNHÁZ. Rip van Winkle 3 óra. Röpke operette 3 felvonásban.

NEPSZÍNHÁZ. Madár Matyi 1/3 óra. Mokolázás 1/8 óra.

Városi népdarabok. A vasgyáros 1/8 óra. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

URANIA. A Tisza mentén. Este fél nyolc órakor.

Fővárosi Orfeum. WALDMANN IMRE igazgató. Nagymező-u. 17. szám.

Ma és minden este: JANE MADIAH francia excentrique-énekesnő HAUT EMIL humorista

The Rocking Girls és 15 különlegesség. Az előadás pont nyolcór kezdődik.

PÁLMALIGET. Naponta katonazenekar. Naponta halálközvetlenségűek. Sing-hoffer Agoston huszárvezető.

FOLIES CAPRICE. RÉVAY-UTCZA 12. ROTT SÁNDOR és Steinhardt Géza.

A jövő zenéje. Ma, szerda szeptember 12-én fél 10 órakor ROTT SÁNDOR fellép.

Nemzetközi-Orfeum. Kerepesi-ut 63. Ma, szerda 1906. szeptember 12-én.

Elsőrangú újdonságok bemutatása. Egyiptom rózsája. Kellő operetta.

A fenyéren szalajkított tollkötésben. Ball madhite a la Paris.

Wertheimer-Mulató. VIII. Népszínház-utca 28. szám. Tisza Kálmán-ter sarkán.

Lengyel Zsidó Operette Társulatnak. Széna keret.

LOVAS féle ZENE-CONSERVATORIUM AKADÉMIAI ELŐKÉSZÍTŐ TANFOLYAMMAL.

Szülők figyelmébe! A tanulóhoz szükséges hangszerket díjmentesen kapja.

Alamillag képzett tanárok. Beiratás egész nap!!

BUDAPEST, Kemnitzer-utca 7. I. em. (Teréz-körtől mellet)

Uj! Olvasd! Uj! Vállalatunknál bárki: népszerűen vagy bármilyen adószelvény egy vagy...

Szilági-féle betéti társaság. BUDAPEST, Központi iroda: Beiváros, Királyi Pál-u. 14/E.1. em. 4.

Schmidt M. székelyi, nyeres és békés. Budapest, Károlyi ut 22. szám.

XIII-DIK ÉVFOLYAM. BEIRATÁSOK naponta 9-12 és 2-6 között.

SOMOGYI MÓR tanár, zongora-művész, államilag képesített okt. zenetanár.

ZENE CONSERVATORIUM zongora, hegedű, ének és az összes tanzakokra.

VII. ERZSÉBET-KÖRUT 44. I. TELÉFON 61-09.

TANÁRI KAR: ARÁNYI DEZSŐ, SZILÁGYI ARADÉLLA, m. k. opera v. tagja.

Regi ezüst tárgyakat vesznek és eladnak. Mindenféle arany- és ékszer...

FRANCAIS KÁVÉHAZ. VI. Andrássy-ut 32. sz. alatt.

Váci Kiss Lajos hírneves cigány primás hangversenye.

Helvétia-kávéház. Andrássy-ut 35. szám. Estenként.

Lukács Károly kurucz primás 14 tagú zenekarával hangversenyez.

Vizálat, 1906. szeptember 12. Székely-utca 12.

100 kilogramm, 200 kilogramm, 300 kilogramm.

100 kilogramm, 200 kilogramm, 300 kilogramm.

100 kilogramm, 200 kilogramm, 300 kilogramm.

Kivond. Kivezéstől kezdve pénzügyi segély...

Szeptember 12-én kezdődik a fennmaradó...

Magyar B. Károly kö. a kőszep.

18 frtért. A székelyi...

GROSSMANN B. A budapesti...

I. Gab. Buzsa.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Tiszvári 6. Tiszvári 6.

Reggelizés előtt fel pohár Gmándi keserűviz az elrontott gyomrot 2-3 óra alatt teljesen rendbe hozza.

